

Prosil si Me za tri besede in, samoumevno, za njihovo obrazložitev. Torej ti Jaz dajem te tri po vsebini težke besede: nebesa, pekel in zemlja. Sedaj bomo videli, kaj lahko pridobimo iz teh treh besed povzdigujočega, vzgojnega in poučnega, tako za vas kakor tudi za vso človeštvo.

Nebesa

9. julij 1870 [Skrivnosti življenja](#)

Prva izmed treh besed označuje največje, tako da morate celo vi, ko jo izrečete, povzdigniti svoj glas in bolj raztegniti glasilke, če želite izreči to besedo na način, kakor si zasluži, da se izgovori.

Ali sploh veste, kaj izustite, ko izgovorite to besedo? Ne, tega sploh ne veste, temveč samo domnevate; kajti glejte, »Nebesa« so in označujejo najvišje prebivališče, tako bivališče najvišjih duhov, kakor tudi Moje stalno prebivališče. Nebesa so celotna vsota vseh lepot, kjer duhovi v najčistejši svetlobi, brez poželenj, brez napak, stremijo edino po Mojih vzvišenih osebnostnih lastnostih in kjer živijo vsi v blaženosti, katero tukaj ne morete nikoli dojeti ali si jo celo predstavljati (Pridige 32: "O sedmih Božjih lastnostih).

Seveda so tam različne stopnje popolnosti. Da, proces izpopolnjevanja nikoli ne preneha, ker Jaz neprenehoma ustvarjam nekaj novega in dopuščam, da se razvijajo nova področja delovanja.

Izhajajoče iz nebes, potujejo vse življenjske iskre iz Mene preko Mojih najvišjih angelskih duhov k najnižjim slojem, kjer se iskra Mojega Jaza, oblečena v gosto materijo, le motno ali zatemnjeno svetlika. V nebesih, ki ležijo daleč nad vsemi lupinami planetov in materialno ustvarjenimi sončnimi sistemi, žari večni mir in večna ljubezen, tam vlada - iz ljubezni do Mene izvršujoč Moje ukaze in želje - prvo temeljno vodilo vzvišenega duhovnega življenja posnemajoč Moje lastnosti - največja blaženost.

V najvišjih nebesih, kjer vlada večna skladnost ali harmonija, obstaja tudi preprostost, ponižnost in ljubezen do bližnjega v najvišji stopnji, katere izraz sem Jaz Sam.

Tam sem si uredil Svoje bivališče, kakršno naj bi bilo v skladu z Mojimi mislimi in željami v celotnem stvarstvu in kakršno bo po preteku nešteti eonov, ko se bo vse, kar se je duhovno izgubilo, v sebi našlo in bo, očiščeno s preizkušnjami, boreče našlo svojo pot nazaj k Meni.

Ko bo do tega prišlo, bodo vsi svetovi, kakor sem Jaz že nekoč rekel, preoblikovani. Kajti takrat bodo vsi ti kot šole preizkušenj in očiščevanja izpolnili svoj namen in dopolnili vse, za kar so bili ustvarjeni. Potem morajo seveda biti za višja duhovna bitja drugače urejeni in morajo biti opremljeni z večjim sijajem, veličastjem in blaženostmi tako, da bodo prav ti očiščeni duhovi tam našli novo snov za svoje nadaljnje izpopolnjevanje, za svoje višje duhovno zorenje. Kajti neskončno je veselje, neskončne so stopnje izpopolnjevanja in neskončen sem Jaz Sam - kot najvišje Vse v vsem!

Ta duhovna nebesa, kjer večna, nežna svetloba milosti iz Mene priteka v vse duhove, kjer najčistejše harmonije duhovnim ušesom vdihujejo v srca največje hrepenenje po Meni, so jedro Moje brezmejne ljubezni, ki se izraža v zvokih, barvah in besedah.

Tam živi vse v vsem in vsak se vidi srečnega in blaženega edino v osrečevanju in blaženosti bližnjega!

Največje povzdignjenje, bodisi v molitvi, v poeziji ali v petju u, katero ste človeška bitja zmožna občutiti in ki vas, kot rečete, »ponesejo do najvišjih nebes«, podajajoč predokus boljšega obstoja - je v Mojih nebesih najmanjša stopnja blaženosti in to kot stalen, ne pa kot prehoden občutek.

Ne morem vam razložiti, in še manj dati občutiti, kako se duh tam počuti. Kajti tega ne bi mogli prenesti v tem zemeljskem telesu in vse na zemlji bi se vam zagnusilo, če bi samo za sekundo zadržali takšne blaženosti v spominu. Tudi tu vam to povem samo za vzpodbudo, da bi došli, kakšne blaženosti čakajo nekoč hudo utrujenega, kot nagrada za njegovo vztrajnost in njegovo ljubezen do Mene.

Tukaj vam pripovedujem o najvišjih nebesih, kjer se dan ne izmenjuje z nočjo, mraz ne s toploto in življenje ne s smrtjo, kjer enakomerno, trajno večno morje svetlobe obkroža duhove polne blaženosti in razsvetljuje vso njihovo okolico, tam se tudi vse ustvarjeno z drugih svetov odraža duhovno. Na primer vidite rožo, katere barva razveseljuje vaše oko, katere vonj ugaja vašim živcem, vendar ne poznate njenega duhovnega pomena, njeno duhovno snovali substanco, iz katere je, ne duhovnega kroženja gor in dol v njenih cevčicah ali žilicah kot izžarevanje višje narave v povezavi s soncem, katerega svetloba je mati tem, cvetnim barvam in vonjem, do najvišjih in najbolj žlahtnih potenc.

Vidite, ta roža se lahko najde tudi v Mojih nebesih kot duhovni odraz vsega, kar je ustvarjeno. Če bi jo tam lahko videli - njeno svetlobno obliko, njeno izžarevajočo barvo in njen vonj v najvišji duhovni ustreznosti, je večna himna čaščenja svojega Stvarnika!

Šele tam bi razumeli, kaj je to - »duhovno gledanje« in bi spoznali, kako omejeni so vaši čuti v tem svetu. Vendar se ne obremenjujte s tem stanjem vaših čutov, ko ste še vedno na zemlji; pomnite, samo modra roka vašega najbolj ljubečega Očeta je to tako uredila, in čeprav ne morete in ne boste nikoli v celoti doumeli Njegove cilje, ki vedno temeljijo na najvišji modrosti in ljubezni, in da mora obstajati globok razlog za dejstvo, da bo vsa ta blaženost vaša, po dolgih bojih in časovnih obdobjih, in še to ne za vse, temveč samo za nekatere (glede na njihovo ljubezen).

Moji dragi otroci, če bi vam vse to dovolil užiti naenkrat (kar sem prihranil samo

tistim, ki Me resnično ljubijo in ki z vso resnostjo stremijo za tem, da postanejo Moji otroci), bi brez boja bila ta neizrekljivo velika blaženost brez velike vrednosti in brez trajne privlačnosti, ker ne bi bila plod vašega dosežka, temveč samo, tako rekoč, darilo brez vašega vloženega truda, ki bi tako imelo le polovico vrednosti in bi bilo kratkotrajno.

Samo tisto, kar se doseže s trudom, se uživa v polni meri kot zaslužena nagrada.

Kakšno zaslugo ima princ ali kraljevič, ki se rodi kot sin kralja, da bo njegova glava nekoč okrašena s krono? Lahko ste prepričani, da je zanj veliko manj pomembna, kot verjamejo tisti nižjega stanu. Kaj je takšen deden monarh v primerjavi s človekom, ki, bojujoč se proti vsem nadlogam, tako telesnim kakor duhovnim, končno doseže svoj cilj, katerega ni nikoli ne spustil izpred oči! Zadnji je duhovni velikan, medtem ko prvi velja morebiti le malo in je včasih, kljub visokemu položaju, pravi nič.

Zaradi tega mora, kdor želi postati Moj otrok, ki sem mu prihranil največjo blaženost, to ime zaslužiti in le takrat bo blagoslovil vse trpljenje in boje, ki so ga vodili k takšni stopnji blaženosti, kjer začne slutiti duhovno v vsem, kar obstaja, ter v izpolnjevanju in izvajanju vseh dolžnosti angela uživati največjo blaženost ustvarjenega duhovnega bitja.

Ker pa sem Jaz nekoč rekel, da vsak človek nosi v sebi celotno vesolje, nosi v sebi tudi ta sedaj opisana nebesa, čeprav v najmanjših razsežnostih.

Z vsakim dobrim delom, z vsako zmago nad svojimi poželenji, prodre svetlobni žarek teh malih ljubezenskih nebes iz področja njegovega duha v njegovo srce. To je minljiv žarek, slutnja, radostni klic duše, vendar žal ne trajen. To je samo trenutek, ko duh pokaže človeku, kaj nosi v sebi, kaj bo nekoč njegovo, če zvesto vztraja na težavni poti življenja.

Človekov duh poda duši le nežen glas o sebi, nič drugega. Žarek iz nebes je bil opozorilni klic, ki pomeni: »Ne omahuj, temveč vztrajaj! Nekega dne boš večno užival to, kar tukaj samo bežno hiti mimo tebe!«

Torej ne obupujte, Moji otroci! Nebesa so vam odprta! Zato, da bi v s ohrabil, vam jih včasih pustim občutiti, kolikor dovoljuje vaša telesna in duhovna zgradba ali konstitucija. Več ne morete nositi; in če bi kdo izmed vas tudi lahko prenesel več, bi bil med vsemi ostalimi ljudmi nesrečen in namesto, da bi se marljivo držal svoje poti, bi ga tlačila utrujenost in obup. Torej pomnite, da sem Jaz, vaš Oče, v Svoji modrosti uredil vse na takšen način, ki ga lahko Moji otroci nosijo in ki jim je v korist.

[Gottfried Mayerhofer](#)